

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Τοῦ κληδώνου παντομέρες,
λειανοτράγουδα καὶ ρίμες.

* Ἀρχίτε γλώσσα νὰ λαλής τῆς τύχης τὰ τραγούδια,
στὰ τρανταφυλλοπρόσωπα κι' ἀράκια κοπελούδια,
ἀρχίτε γλώσσα νὰ λαλής τοῦ κληδὼνα τὴν τύχην,
γὰρ τὸ κορίτσι τὴν τρελλὸν γὰρ τὴν γοργὰ τοῦ βήχει,

καὶ λείπει καὶ ριμάριζε,
καὶ σκόρπας καὶ χάριζε,

ὥρως ρίμες τυχερὴς στήν καθεμιὰ τὴ φίλην,
καὶ μὴν πιεράκης ἀπὸνα τὰ ροδιὰ τὴς χεῖλης,

Κουλουμωθῆτε τὸ λοιπὸν καθὼς τοὺς ἄλλους χρόνους,
κι' ἐλᾶτε νὰ σᾶς ρίξουμε τῆς τύχης τοὺς κληδώνους·
κουλουμωθῆτε θελικά τριγύρω στὸ Μολφέτα.

ν' ἀκούστε ποῖα θὰ πρωτοῦδῃ στεγάνη καὶ κοφίτα,

Στὴν ξενιτειὰ πώγυρίζω σὺν ἄδικῃ κατάρῃ,
κι' ἐξοῦσα σὺν ἀτσιγγανὸς σονάφωντα· κιτάρῃ,
ἐγχεῖται μὴ γύφτισα διαβολομιλημένη,
ποῦ ἀμαντεύω μέραθε τὴν τύχην τὴν κρυμμένην,
κι' ἀπὸ μ' ἀτέχνη σπάνια συμβαίνει νὰ γνωρίζω,
ἐρχόσαστ' ὅτε θέλετε νὰ σᾶς καλοκαρῶ.

* Ἀρχιδικτιτῆ κοπελιῆς, μιτόλοπος χηράδες,
ἔχουσαι καὶ μὴ ἔχουσαι προσόντα καὶ παράδες,
φερτε τὰ σημαδούριά σας, νὰ κληρωθῆτε ὅλες
ρίκοῦτε, ξεκαπέλωτες, καὶ ντιστεγκὲ μαριόλες.

Βερεθῆτε σὲ πικράταξιν καὶ μάτι σὰ γοργὸν
ὅλες ἀπάνου νάχετε στ' ἀμίλητο νερό,
ὅπως προχτὴς στὴ μουσικὴ ἐν προτοχῇ σᾶς εἶδα,
πώμαθετε πὼς θὰ διαβῇ νὰ σκίση τὸ σωρό,
ἓνα χρυσοπαλίκερο πῶχει Σουλτάνου χάρι
κι' ἤρθε μὲ τὴν ἀπόρα· Σουλτάνῃ γὰρ νὰ πάρῃ,
κι' ἐδιάδθηκε παχυματιῶς μὲ τὸ χαμόγελό του,
μὰ σὲ χαμμάθι δὲν ἐρρίψε τὸ μισομαντιλό του!

Κρίττειν τοῦ σὺν ἀνοιξί· μοσχοβολᾶτε ῥόδα,
κορίτσια τοῦ λατρεύετε τὸ λούσο καὶ τὴ μύδα,
καὶ προτιμᾶτε μὲ ψωμί νὰ ζῆτε καὶ ραπάνι,
παρὰ νὰ περπατήσετε μὲ περσινὸ φουστάνι,
τριγύρω μου καθήσετε,
κι' ἔλα νὰ μὲ φιλήσετε.

* Ἐλᾶτε δὴ Λεβελιῆς δροσογλυκοκοπέλες,
π' ἀπὸν ἀπὸ τῆς μεσπολιῆς σαρκένετε σὰ φέλες,
Χρυσόφτερες, Λακωνινὲς καὶ Ντομοκαλιγούνητες·
Μεταξοπούλες, χνουδερεῖς καὶ σεῖς Κουρκομελούνητες,
ποῦ δὲ βασιᾶτε βαρκομιὰ τοῦ δὲν κρατεῖτε λύπη,
καὶ χειμωνωκαλόκαιρο καντρίλια δὲν σᾶς λείπει.

Σπαρτινοκοργιανίτητες πορτογαλοθερμμένες
καὶ σεῖς ἀπὸ τὰ Κλείσματα ταλαφορτωμένες,
καὶ τῆς Πεισάδας τσ' ὠλορφες ἢ κάθε σαρταρέλα
ποῦ πηλίζει μέσα στὴν αὐλὴ τὸ τοῦμπα, τοῦμπα βέλα,
ἂς ἐρτη νὰν τῆς βγάλουμε τὴν βέμα τοῦ κλειδώνου,
κι' αἰ εἶναι φέτο μοναχὴ, διπλώνεται τοῦ χρόνου.

* Ἐδῶ καὶ σεῖς τοῦ Ἀἰζουριῦ ἐργατικὲς παιδοῦλες,
ποῦ πᾶτε στὸ βραχίονα τὸ βράδυ μὲ τῆς μεῦλες,
καὶ κάνετε ξεπίτιδες τοῦ φέρου τὸ τριγύρι
ν' ἀκούτε τὴν ἀθάνατη φλογέρα τοῦ Ἀργύρου,
ἐδῶ κι' ἐσεῖς ποῦ τ' ἀργαλειοῦ πετάτε τῆς σαῖτες,
καὶ χαμηλώνετε μ' αὐτὸ πολλὰς τεμπελομῦτες.

Καὶ σεῖς κλεινοὶ εἰέλπιδες τοῦ τόπου μοσχογυροὶ,
ποῦ πνεῦμα ζωρότητος στὰ κοίτελά σας λάμπει,
καὶ σεῖς διασημότατοι τῆς προίκας κληνοὶ
ποῦ ζῆτε μὲ τὴ μυρουδιά τοῦ καφρονεῖ τοῦ Μπάμπη,
δῶστε τὰ σημαδούρια σας κλειδώνους νὰ σᾶς δείξω,
καὶ σὲ χορτάτα φέουδα καὶ μούρκια νὰ σᾶς ρίξω.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΛΣ441Φ30012

κατέβα κι' ἔλα μιὰ στιγμή στὸν τόπο τοῦ Γαιόλιν, καὶ δῶσε μου τὴν ἔμπνευσιν καὶ βόχτα με λιγάκι, νὰ κάμω ρίμες τοῦ Κοτᾶ, ρίμες τοῦ Πηλουκάκη, ρίμες συγχρόνων θεατίνων, Σειρήνων, μαγισσῶν ρίμες, τρελῆς κι' ἀνέβλαψε, ἀπάντων καὶ πασῶν.

Ἀγάλη, γάλη με καὶρ κι' ἡ ὥρα δὲν ἔχθη, με τοῦ γιατροῦ τῆς βίζιτες γιγτρύνονται τὰ πάθη.

Ψαράς θὰ γένω στὴ στῖρα μ' ἀγκίστρι δολωμένο, γιὰ νὰ μπαρμποῦνι νόστιμο καὶ μαυροφορεμένο.

Βερτάρισμα πρὶ δυνατό δὲν εἶδα σὲ ποὐλάκι, παρὰ στὸ σπῖγκο ποῦ λαλεῖ κοντὰ στοῦ Σαμουλάκη,

Ἐὖ με τὸ μικρὸ κορμὶ καὶ με τὸ ἑλληνικοῦρες, σὲ δρόμους λιγοδιάδατος, μὴν κάνεις σιασκοῦρες.

Κι' ἐδῶ χαρὰ κι' ἐκεῖ χαρὰ καὶ μες τῇ μέσῃ λύπῃ, ἄγουν ὁ λόγος εἶναι τοῖς ἀλλὰ τὸ χρῆμα λείπει.

Σὰν εἶσαι μέσα στὸ λουτρὸ, μικρὴ μου φιλενάδα, δὲν καταπίνω θάλασσα, ρουφῶω βισινάδα!

Ὁ ἔρωτας εἶναι παιδί ποῦ δὲν πολυγελῖται, μιὰ δυὸ φορὲς στρατσίζεσαι μὰ με τὴν τρίτη κλέττει.

Κουκλίτσα μελοκάμωτη ποῦ ὁ πῆτσονάς σου λείπει, νὰ ἐπὶ τέλους πῶπαψε κι' αὐτὸ τὸ καρδιοχτύπι!

Μ' αὐτὴν σὴν ἄσπρη φορεσιά, νεράϊδα παρομοιάζεις, ποῦ τ' ἄλμυρά καὶ τὰ γλυκὰ νερά ἐνθουσιάζεις.

Γαρουφαλιᾶς γαρούφαλο καὶ κανελιά; κανέλα, θυμάσαι ποῦμαστε μαζί σκολειὸ στὴν Πετρινέλα;

Στρίψτω τὸ μουστακάκι μου, στραβὰ τὸ σέλο βάζω, γαρούφαλο στὸ πέτο μου, κι' ἄμάν, ἄμάν φωιάζω.

Δασκάλισσα, δασκάλισσα, γιατί δὲν με λυπᾶσαι; γιατί δὲν εἶς ἐνδοτικὴ παρὰ μου περισπᾶται;

Ἐσὺ σαι τ' ἀπορο παιδί τὸ παραπονεμένο, ποῦ τ' Οὐδροῦρ ποκάμισο δὲν ἔχεις φορεμένο!

Παπάδες καὶ πνευματικαὶ τὸ βρήκανε γραμμένο, χῆρος γιὰ χῆρα νὰ πονῇ, εἶναι συγχωρεμένο.

Ἦθελα νὰ γενώτανε ἡ γειτονιὰ λιθάδι, κι' ὁ φούρναρης νᾶναι λαγῶς νὰ βρόσκει κάθε βράδυ,

Ἦθελα νᾶμαι μᾶστωρας νὰ φιλῶ κοπανέλια, νὰν τὰ πουλῶ στὴ γειτονιὰ ποῦ βγένουν τὰ καρβέλια,

Ἦθελα νᾶμαι μᾶστωρας νὰ φιλῶ κοπανέλια, νὰν τὰ πουλῶ ἀκούοντας τα ἰντονάτα γέλια.

Ἀγάπησες νᾶχης ζωῆ, μὰ σὺ ζωὴ δὲν ἔχεις, σ' ἐράχην οἱ ρεμματισμοὶ κι' ὅλο στὸ Λίντζι τρεχεῖς.

Πρόεδροι σὲ γυρεύουνε κι' εἰσαγγελεῖ; κι' ἐφέτε, ποῦ γιὰ νὰ πάρεις ὅλους τους, πρέπει νὰ γένης φέτες.

Νὰ λείψης τὸν πονόδοντο, ποτὲ δὲν θὰ μπορίσης, κι' ἄδικας βασανίζεστε κι' ἐσὺ κι' ὁ Μηλιχρέσης.

Τὸ Μι τὸ Ἀλφα καὶ τὸ Ρὸ, μ' ἀκόμη ἄλλα ἔξη, μ' ἐκάμανε, ποῦ μὰ τὸ Θεῖο, δὲν ξέρω τί θὰ τρέξη!

Ἀγγελικοῦλα, ζάχαρι, Ἀγγελικοῦλα μέλι, Ἀγγελικοῦλα δροσερὸ καὶ κόκκινο κοπελι.

Ἀγάπησες τί ἀπόχτησες; τῆς γῆς τὴν ὄψι ἐπῆρες, τραβάει ζόρι φίλε μου, ἡ τράτα γιὰ τὴν χῆρες.

Ἄλλη φορὰ μουν ἄγγελος, τῶρ' ἀγγελίζου ἀλλοι, βερτὲ μ' ἀκούει κι' ἡ μικρὴ, βερτὲ κι' ἡ πρὶ μεγάλη.

Εἶσαι γλυκεῖα καὶ νόστιμη μ' αὐτὲς τῆς; ντουαλετες, μὰ κι' ἂν σὲ ξεψαχνίσουνε, δὲ βγάνεις δυὸ πολπέτες!

Νᾶμουν πουλὶ νὰ πέταγα στοῦ Παρισιοῦ τὴν στρατά, κι' ὄχι ποῦ χαζιρεύομαι νὰ πάω στὰ Γριζῆτα!

Ξένη με τῶμορφο κορμὶ καὶ με τὴν ἐμπροστέλα, ὁ τόπος μας σ' ἐδέχτηκε καὶ σ' ἔλαμ' ἀγουστέλα.

Νὰ ζῇ κανεὶς ἢ νὰ μὴ ζῇ; Κάλχο σου νὰ πεθάνης, ἂν πρόκειται νὰ μὴ μπορῇς νὰ μπερδεύῃς στὸ Τένις.

Ἄν εἶσαι εἴκοσι χρονῶν, κυρά μου γιὰ τὴν ὥρα, τὰ δέκα πρόβες ἔκανες μετὰ στὴ Λεωνόρα.

Πρὶ εὐγενέστερη μορφή ἐδῶ δὲν ἔχει ἄλλη, γι' αὐτὸ σὲ σέβει ὁ καιρὸς καὶ δὲν σὲ καταβάλλει.

Καὶ τέλος πάντων ράταια εἶναι κι' αὐτὰ κι' ἐτοῦτα, ἐν ὅτῳ δὲν ἀζιώνεσαι ναρθῆς ἀπὸ Καλκοῦτα.

Καὶ πάντοτε θὰ φαίνεσαι μερμύγκι καὶ μπαρμπά, μπροστὰ σ' ἐκείνους ποῦ φοροῦν γιγλέτα τοῦ Βορμπά.

Μέσα σὲ γρύλεις πράτινες ἀπὸν' ἀφ' τὸ κουτοῦπι, σουρίζει ἐν ἀγγελικὸ ξαφτέρουγο κουνοῦπι.

Ἦθελὰ στῆς ἀπανόστρατες ἀνθεὶ τὸ τζαντασαίνι, ποῦ τὸ μυρίζεις, κι' ἄλλωτο συνάχι θὰ σοῦ μείνῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΕΠΙΜΟΡΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

Ποιὸς εἶδε, ποιὸς ἀγροίκησε εἰς ἔργον αἰσθημάτων,
ἀναστολὴν ἐργασιῶν δι' ἑλλειψιν χρημάτων!

Ἄπ' τοῦ ἀφρό τῆς θάλασσης γένεται τὸ ἀλάτι,
καὶ σὺ, τόσο ἀνάλατη, ποῦ εἶσαι τόσο ἀφράτη;

Ἄν ἔπερνε τὸ βῆμα σου τῆς Λάρισσας τὸ τᾶγμα,
δεινὸν στῆς κοίτης τοῦ Ἑλίου θὰ ἐτελεῖτο, πρᾶγμα!

Ἀειθαλῆ κ' αἰώναιε τῆς χάβολης ἀμάντε,
ροῦ φαίνεσαι σὰν ἥρωας τῆς Κόλασης τοῦ Δάντε.

Ἐχεις τὸ Μά τι στήν καρδίᾳ, τὸ Μᾶν στὰ χειράκια,
μὰ καὶ τοῦ κουτσοφλεβάρου στήν τσέπη σου φαρμάκια.

Σὰν τὸ φοῖνικα ποῦ πάλιν ἐκ τῆς τέφρας του γεννιέται,
ἐτσι καὶ σὺ ἀντίκο κοντοβράκι ξεπεινιέται.

Θυμᾶται βλέπω τὸ κλο.βι καὶ τῆς σκλαβιᾶς τῆς πρῶτης,
καὶ τώρα δὲν ξαναγαπᾷς παρὰ μονάχα... νότες!

Κιρὰ ποῦ πα ζεῖ τὴ Μποῆμ κ' ἀπλὴ καὶ βαριάτη,
δὲν εἶναι γιὰ τῆς ἄγριες ματώλες τοῦ χωριότη.

Τὴν πρώτη τὴν ἐστέγνωσες, τὴ δευτέρα ἐπίσκες,
τώρα στήν τρίτη θὰ σὲ -ιδῶ πῶς θὰ τὰ κοκκινήσεις.

Δετόρε πολυφίλητε πᾶχαις στὰ πόδια νέφτι.
μὰ νύφη στὸ κορμάκι σου κὼν ντοῦε τσέντο, πέφτει.

Δὲν τὴν γελάς μὲ τὴ βαφὴ καὶ μὲ τὰ κοσμητήκια,
οὔτε μὲ τὴν ἀρκόντισσα ποῦ βάνεις μινυτήκια.

Ἡ μάνα σου κ' ἡ μάνα μου ἐπαίζανε κοντινές,
κ' ἐρεῖς τὰ λόγια παίζουμε, βριτιές καὶ ρομαντινές.

Ἡ νέα τρίτσα ποῦ φορεῖς, κάλει μιὰ φαντασία,
ποῦ φαρκλεῖται θαρεῖς πῶς εἶν' ἀρτοπλασία.

Ἀνδρειωμένη κοπελιά καὶ τακουνοχτυπούσα,
κακωχονάχη καὶ ψυχρὸ μπροστά σ' ἐσένα ἡ Μοῦτα.

Εἶναι σπουδαῖος ραντιστὴς πρέπει νὰ σὲ θαυμάσω,
καὶ κουτσινίστας φοβερός ποῦ πέρνει "Ἀσο μ' "Ἀσο.

Τώρα ποῦ μὰ χωρίζουνε, ἀρχираβине, μάστο,
τὸ μερτικό τῶ μαιμουῦ προτοῦ νὰ φύγης ἄστο.

Σ' ἀγάπησε κ' ὁ ἄνθρωπος παρέδωκε τὰ πάντα,
ἀλλὰ ὑπερήλικα τίποτα μὲ δίχως τῆς τριάντα!

Τὴν κάθε διασκεδάσι τῆς Λειβαλιῶς φαιδρύνεις,
ἐσύ σὰν τὸ καλλίτερο πουλὶ τῶ σιῖρα Ῥήνης.

Βασίλισσάσαι στ' ὄνομα, βασίλισσά στο γούστο,
τὸ μαῦρο μάτι σου μεθ' χειρότερ' ἀπὸ μοῦστο.

Ἄπ' ὅλο σου τὸ φέρεμα μ' ἀρέσει ὁ φιοκάκης
κ' ἀπ' ὅλα τὰ ὀνόματα ἂς εἶναι... Νικολάκης!

Μὲ τέτοιον αἶμα κρατεῖς ἐπὶ, τῆς βέστας σου τὸ γῦρο,
ποῦ βλέπω τὴ γυναῖκα μου καὶ θέλω νὰ τὴν δαίρω.

Ἡ βίλες; ἡ Ἑλβετικὴς δὲν κάνουνε προφίτα
ρομάντσα μόνον ἔχει μιὰ, ἀπάνου στὴ σοφίτα.

Μ' ὅσο ξωδεύεις κόκκινο, γλυκειά μου καραμούζα,
δικαίει νὰ περάσουμε τοῦ Χάλδα τὰ ταμούζα.

Καὶ τώρα πῶτελειόσαμε τῆς ρίμης τοῦ κλειδῶνου,
καλέστε μας στὸ γάμο σας νὰ ποῦμε... καὶ τοῦ χρόνου!

—XXXXX—

ΣΤΟ ΝΙΟΦΕΡΜΕΝΟΝΕ.

Ὅπου κ' ἂν πᾶς σ' ἀκολουθοῦν, καὶ κάθε μιὰ σὲ θέλει
κ' ὅλες πιτοῦν ἀπάνω σου σὰν μυῖγες μὲς τὸ μέλι,
μὰ σὺ πῶχης τὸ μέλι σου μὲς τὸ χρυσὸ ποτῆρι,
θᾶχης μαζὺ σου βέβαια καὶ τὸ ξεμυγιάστῃρι.

ΓΡΙΦΟΣ.

Προχθὲς τὸ βράδυ πῶλαμπε ὁ μῶλος μὲς τὰ φῶτα,
ἐδῶκε ἀπὸ τὴ θάλασσα κ' ἐπέταξε μιὰ... Κόττα (!)
ἀλλὰ τὴν εἶδαν κ' εἶπανε ἄντι παιδιὰ τοῦ φόρου
πῶς ἦταν Κόττα σερνικὴ μὲ σούσουμα κοκόρου
κ' ὁπῶς τὴν ἀνεβάσανε τὴν Κόττα στὸ θαπὸρι
μ' ἄλλη κο-κότα γνωριμὴς νὰ κάμῃ μὲ τὸ ζῆρι!

Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ

Ναὶ! τοῦ Βιτόρου τῶπρεπε εἰκόνα
Κ' ὁλόχρυσον κορνίζα καὶ στεφάνι,
Ποῦ ἀπόγειομα κ' αὐγὴ ἄλλο δὲν κάλει,
Παρὰ νὰ φαριστᾷ κάθε κοκόνα.

Τῆς μιᾶς κατασκευάζει ὠραῖο ἀνθῶνα.
Τῆς ἄλλης τῆς κεντρώνει ὠχρὸ γεράνι,
Σ' ἄλλης γαστροῦλα ἡ τσουκαλάει βάνει,
Κατὰ ποῦ θέλει, ντάλια ἡ μπεκκόνα.

Καὶ τέλος ὅποια κέντρομα θελήσῃ
Ἡ φύτμα, δὲν ἔχει ἄλλο νὰ κάμῃ
Παρὰ τὸ Βιτοράκη νὰ ζητήσῃ.

Κι' ὁ μαῦρος ὁ Βιτόρος δὲ θ' ἀργήσῃ,
Μὲ τὴν ἐκείνην φιλλίδα ἀντάμῃ,
Γιὰ τῆς κορᾶς τὸν ἄπορτο ἀντάμῃ.

A. B.

ΚΡΙΝΟΣ — ΜΟΥΤΡΟ.

Τῆς πρότερου ἑνα κρίνο με λεπτότητα,
κι' εὐθὺς τὸ μαγουλάκι της κοκκίνισε
γιατ' εἶπα πὼς τῆς 'μοιάζει σὴ λευκότητα,
κι' ἡ μύτη της μυρίζοντας... κι' ἐρίνισε
Κι' ἔτσι ὁ καλὸς σου κρίνος κι' ἡ κοπέλα,
ἐγίνηκαν μποκέτο ποῦταν τρέλλα!

Φάλατφ

Ἀναγράφομεν τὰ ἐξῆς ἐκ τῆς
ἐφημερίδος « Πατριώτης » τῆς Ζα-
κύνθου.

« TO ZIZANION »

* Ἀρχίτε πάλιν νὰ βγαίνει εἰς τὸ Ἀρ-
γοστόλι τὸ « Ζιζάνιον », ἐκείνη ἡ νοστι-
μώτατη ἐφημερίδα με τοὺς στίχους της
τοὺς γελαστοὺς καὶ με τὰ ὥρεϊα της ἄρ-
θρα. Ὁ ποιητὴς τοῦ « Ζιζανίου », κ. Γ.
Μολφέτα, εἶναι γνωστὸς καὶ εἰς τὴν Ζά-
κυνθον καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι
ὁ Σουρῆς τῆς Ἑπτανήσου. Τώρα τὰ ἔχει
φοβερά με τὸν Θεοτόκην. Με τὸν Κόντε
τῆς Κερκύρας, ὡς τὸν ὀνομάζει. Καὶ δὲν
ἔχει ἄδικο, διότι ὁ Κόντε πρωθυπουργὸς
με τὴν νέαν διοικητικὴν σου διαίρεσιν
γυροῖσι νὰ πάρῃ ἀπὸ τὸν νομὸν τῆς Κε-
φαλληνίας τὸ Θιάκι.

Βάρει του κατὰκέραλα
Τοῦ Κόντε Θεοτόκη
Νὰ μὴ θαρρῇ πὼς εἰσαστὲ
Σὰν τῇ Κορριάτῃ μῶκοι.
Βάρ' του, Μολρέτα, ἔστα πλευρά
Με τὸ Ζιζάνιό σου
Κι' ἂς εἶναι καὶ συμπθέρος
Καὶ συνωνόματός σου.
Γιατὶ με τόσους βουλευτὰς
Καὶ μ' ὑπουργὸ Ῥομάνο,
Ποῦναι τεζόρο ἀτίμητο
Με πθερὸ Βυλλιάο,
Νὰ χάτετε τὸ Θιάκι...
Εἰν' κ' ἐντροπὴ λιγάκι.

ΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΜΑΣ

Κυπάρισσι — Παρίσι.

Πρώτη τὸ ἔλυσεν ἡ δεσποινὶς, Ἑλένη
Σ. Ρ. Λουκάτου. Κ. Καγκελάρι, Α. Πε-
φάνη, Ρ. Μαζαράκη, Μ. Πρετεντέρη, Α.
Φραγκοπούλου, Α. Σαλιώτη, Ε. Λορέν-
του, Μ. Δεσάντη, Ι. Τζουγανάτου, Ε.
Μαζαράκη, Α. Αἰγυροστάτου, Ε. Φανού,
Μ. Βαλσάμου, Α. Καβδατζῆ, Θ. Μετα-
ξᾶ, Κ. Ἀννίνου, ἡ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον,
τὸ μῆλον τῆς ἔριδος.

Οἱ κ. κ. Γ. Λάτκαρης, Γ. Περιλιγγῆς,
Ν. Κρητικὸς, Δ. Αἰγυροῦς, Δ. Βουτσινᾶ,
Π. Φραγκοπούλου, Α. Μελᾶς, Α. Μου-
σοῦρης, Δ. Τσιτσέλης, Σ. Φραγκοπούλου,
Ν. Κόκκινος, Ν. Ραζῆς, Μ. Φορτέτις,
Α. Παπαδάτος, Α. Μπουτέ, Γ. Μαγ-
κλιθέρης, Γ. Κορνέλος, Δ. Σπινέλλης, Δ.
Λουκάτος, Δ. Κοντομήχλης, Κ. Καγκε-
λάρις, Ε. Κηροῦς, Θ. Ρουχωτᾶ, Γ.
Ἀλιθιζάντης, Κ. Μεταξᾶς, Σ. Πολλάτος,
Ο. Μαρκίτος.

Τὰ ψευδώνυμα. Ἐνα δάχτυλο καποι-
τοῖζο — Δὲν ἐπερίμενα νὰ φῆς κι' ἐρέτο
μόνη σου τῆς φρακιάνης! — Ἀντιπο-
εμικός. — Ψευδοστῆρ — Πεινατμένος λυ-
κος. — Τὸ περίφηρον παλλικαὶ τῶν φλα-
ρέων — Μὴ χιτῶνεις τὸν μικρόν!.. δὲ,
πὰς παραπάνω! — Ὁ μικρόσωμος μπου-
τσιας. — Τὸ νέον αὐτοκίνητον βρεῖλι —
Τὸ valse τοῦ Uolgangs (Σ. Ζ. Νὰ ἐλθε-
τε νὰ συνεννοηθῶμεν περὶ τοῦ ποιήματος.)
— Γρύλλοι; σφυρίζων. — Ὁ τσάπος. —
Rascol — Ἀπλοχίρης. — Εἰς θαυμα-
στὴς τῆς νεοαρχιθεῖτης τετραδίας. — Ἡ
ἀδιαδημία τοῦ Ῥουκκᾶ. — Dolce far
niente. — Τὸ κυκλώπειν τεῖχος εἰς περι-
πατον — Σιοπὸς 1—4, με συνάδελφον
σπιοῦνον — Κόμης μόντε χρῆσιτος. —
Ἐγὼ δὲν γράφω γιὰ ἐνοριτῆτες... ἀ-
κοῦς; — Ἀτζὲμ τσαρούγ. — Μέλος τοῦ
τοῦ κρηναίου τοῦ τράχου, gri bouille. —
Πικτελεῖς; Διγαλέτος. — Ἐτέρη Πισ-
τᾶς. — Ὁ ἔρωτος τῆς καρδιάς. — Μαγδῆς
τοῦ λιθοστρώτου. — Ἡ δοῦλα τοῦ διαλό-
γου. — Μὴν τὸ παρρησιάζεις; γιατί τοῦ
φαίνεται τὸ σατοβέλεσο. — Ἐκείνη ποῦ
κάθεται βιζαδὶ στὸν εὐῶνα.

Τὸ βιβλίον ἔλαχε εἰς τὸν ὑπὸ τὸ ψευ-
δώνυμον, τὸ νέον αὐτοκίνητον Χαϊέλι,
κύριον Π. Κ. ὅστις παρακαλεῖται νὰ ἐλ-
θῇ νὰ τὸ πάρῃ.
Τώρα σὰς γαρίζομεν μίαν ὁλόκληρον
σειρὰν τοῦ Ζιζανίου ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς
ἐκδόσεώς του τὴν ὁποίαν πωλοῦμεν ἀντὶ
10 δραχμῶν ἐὰν λύσετε τὸ αἶνιγμα.

Προδότης ὑπῆρξα αἰσχροῦς προδοσίας,
τεκμήρια δίδω, ἀγάπης φιλίας,
τοῦ ἔρωτος αἶμα στολίδι λαμπρὸν
καὶ φόρος τῶν ζώντων ἐπὶ τῶν νεκρῶν.

Στὸν ἄνδρα τὸν λύτην, οὐδὲν ὑπερχοῦ καὶ
σὲ χάθε κοκῶνα τὴν λύσιν δωροῦμαι.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀφίρθεις ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του,
διακεκριμένος Εἰσαγγελεὺς κ. Α. Τσε-
λος.

— Διατελεῖ ἐν προφυλακίσαι κατη-
γορουμένη ἐπὶ πλαττογραφία καὶ κατα-
χρήσει ἡ ἡγουμένη τῆς μονῆς Ἀγίου Γε-
ρασίμου, Ἀνυσία Μακρῆ, διωρίτη δ' ἀν-
τι ταύτης, προσωρινῶς ἡ Θεονύμφη Λι-
νυρδάτου.

— Ἀρίστος ἐξ Ἀθηνῶν ἡ δεσποινὶς
Καλλιόπη Μπουκουβάλλα.

— Οἱ κάλλιστοι νέοι κ. κ. Ἀνδρε-
γιάννης Γ. Τριλέτης καὶ Γεώργιος Ν.
Μπαρμπάτης, μετὰ λαμπρὰς ἐξετάσεις
ἐγένοντο διδάκτωρες τοῦ δικαίου.

— Ἐπίσης ἔτυχεν τοῦ διπλώματος
τῆς νομικῆς ὁ υἱὸς τοῦ ἐγκρίτου παρ' ἡμῶν
δικηγόρου κ. Βαλασμάκη, Ἀνδρέας Βαλ-
σμάκης.

— Ὁ Σπυρίδων Μεταξᾶς (Κίντες) ὁ
δραστηριώτατος καὶ ἀνάλατος διανομὸς
τοῦ τηλεγραφεῖου, ἐπαύθη. Νομίζομεν,
ὅτι μεγαλειότερον ἀδίκημα δὲν ἦτο δυνα-
τὸν νὰ διαπραχθῇ ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύει, πο-
λιτικῶν μας.

— Ἀφίοντο οἱ ἐν τῇ ξένῃ διαμένον-
τες διαπρεπεῖς συμπολίται μας, κ. κ. ἀδελ-
φοὶ Δαλλαπὸρτα Διονύσιος, Τζῶν καὶ
Κωνσταντῖνος μετὰ τῶν ἀξιοτίμων κυ-
ριῶν των, καὶ τῆς ἀδελφῆς των κυρίας
Κάκιας Καλαμάκη.

— Τὸν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τρί-
της ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ τελωνεῖου, ὁ Γε-
ράσιμος Κρημπουρνιώτης ἐκτύπησε διὰ
μαχαίρας ἀνωθεν τῆς καρδίας τὸν Γεώρ-
γιον Ἀρβανιτάκη λαμβούχον. Λόγοι
φιλοτιμίας λέγεται ὅτι ἐξώθησαν τὸν
δράστην νὰ προῆλθῃ εἰς τὸ ἐγκλημα, τοῦ
ὕπριου ἡ σύλληψις δὲν κατορθώθη εἰσέτι.

— Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. ἐν Ἀθή-
ναις καὶ Κερκύρᾳ συνδρομηταὶ ἡμῶν νὰ
φοιντίσωσιν περὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς
συνδρομῆς των.

ΔΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΒΕΛΛΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ